

**ALLEDAGKERK, Laurenskerk
Rotterdam, 31 augustus 2021.**

**Voorganger: dr. Tjaard Barnard,
remonstrants predikant
Organist : Willemijn Roodbergen**

Inleidend orgelspel Psalm 84, Dick Troost (geb. 1949)

Begroeting en openingsgebed

- v. Vrede zij met U allen
- g. Ook met U zij vrede**
- v. Onze hulp is in de Naam van de Heer
- g. Die hemel en aarde gemaakt heeft**

- v. Bewaar ons ook op dit uur
in het midden van de dag.
Geef uw Geest
en schenk ons uw zegen
- g. Amen**

Lied 276: 1

Bijbellezing Psalm 84

- ²Ik houd van uw huis, machtige Heer!
- ³Ik verlang naar uw tempel, levende God.
Met heel mijn hart wil ik bij u zijn.
- ⁴Machtige Heer, mijn koning, mijn God,
zelfs mussen wonen in uw tempel.
Zwaluwen maken een nest bij uw altaar,
ze zorgen er voor hun jongen.
- ⁵Gelukkig zijn mensen die wonen in uw huis,
want zij kunnen u altijd danken.

Lied 280: 1, 2, 3 en 4

Overdenking

Voor vanmiddag, beste mensen, wil ik een luchtig thema aansnijden. Het is tenslotte zomer. Het thema luidt: waar woont God?

Ik heb het jullie vast al eens eerder vertelt. Voor mij is een van de meest aantrekkelijke elementen van hier voorgaan, gelegen in het staan op deze bijzonder plek. Vanaf de Middeleeuwen komen hier mensen samen om God te zoeken en zichzelf. Om hun leven te overdenken en daarbij ook te kijken naar hun roeping en hun plaats in deze wereld. Staande in deze kerk voel ik de verbondenheid met al die eeuwen voor ons. Al die mensen die hier kwamen. De wolk gebeden die hier hangt.

Het is hetzelfde gevoel dat ik heb als ik als toerist de een of andere eeuwenoude kerk bekijk. De prachtige kathedralen in Frankrijk, de soms strenge, soms meer speelse gebouwen. Allemaal plekken die een sfeer hebben. Die iets uitstralen.

Toen ik meer dan twintig jaar geleden predikant werd in Nieuwkoop, mijn eerste gemeente, kwam ik tussen de huisbezoeken door, als ik wat tijd had, graag in het lege, kleine schuurkerkje uit de eerste helft van de negentiende eeuw die Remonstranten daar hebben. Al eeuwen daarvoor kwamen ze op die plek samen. Er hing een predikantenbord dat terugging tot 1619. De eerste vermelding was uit 1619. Dezelfde naam stond ook in de Hervormde Kerk. Alleen staat er daar bij: 'afgezet'. Remonstranten toen werden als kettters beschouwd. Nu mogen we tussen de middag gewoon meedoen.

Grappig vind ik het ook om hier voor te gaan, terwijl de toeristen en de liefhebbers van de orgelmuziek gewoon doorlopen. Eigenlijk zitten we hier in het verlengde van de markt die buiten is. Ik heb alleen wat

anders te verkopen. Mensen lopen langs, kijken en luisteren eens naar wat er in de aanbieding is, en gaan dan weer huns weegs.

Nu sta ik aan de andere kant. In Frankrijk loop ik rustig een kathedraal binnen als er voorin een klein dienstje plaatsvindt. De collega's daar, gaan onverstoort door. Dat doe ik hier ook. Alleen bij de zegen – en dat doen meer Rotterdamse collega's – spreek ik wat harder. Of je het wilt of niet, je krijgt hem mee. Ook als je alleen maar achterin als toerist de kerk staat te bewonderen.

[Verhaal: Aad van der Hoeven]

Ik vind dit een prachtig uur om eigenlijk vooral het bijzonder van de ruimte, van de stilte en van de muziek te overdenken. Grootse theologie hoeft niet. Grootse geloofsvoorstellingen ook niet. Gewoon zijn in deze gewijde ruimte, met een paar mooie liederen, met een psalmwoord dat van toepassing was op de tempel in Jeruzalem.

Ook zo'n plek waar God scheen te wonen. Waar mensen dat konden ervaren. Waar mensen iets voelden. Waar mensen hun bestaan richting konden geven.

Ook die tempel toen was natuurlijk een soort markt. Denk aan al die beesten die er verhandeld werden. Aan al het vlees dat van hand tot hand ging, want daar ging het om bij die offercultus. Een plek van wijding en toewijding, maar ook een plek midden in de wereld. Zo geldt het ook deze kerk. Naast de kerk een huis met enige rust. Met verbinding met het verleden. Met verbinding naar de toekomst toe. Deze kerk zal er vast nog wel staan als niemand meer aan ons zal denken.

En dat is ook wat de essentie is van de geloofswaarden die hier klinken. Je kunt het allemaal heel ingewikkeld maken, maar laten we

maar eerlijk zijn. Eigenlijk weet niemand er iets van. Ik heb het mooiste vak ter wereld. Ik word betaald om te praten over iets waar niemand echt iets van af weet. Ook ik niet. Niemand heeft tenslotte God gezien. En als je denkt dat je God in woorden kunt pakken, dan is ie je al ontsnapt.

God is daar, waar mensen zijn. Waar mensen oprecht leven. Waar mensen in liefde zoeken naar hun medemens. Waar mensen elkaar dragen. Waar mensen iets voelen van zijn aanwezigheid. Een gevoel van er mogen zijn, van je gedragen weten. Van verder kijken dan je eigen neus lang is, of je eigen belang groot is. In de eeuwige, ongrijpbare God, zijn wij mensen, die tijdelijk zijn, allemaal verbonden. Het goddelijke, het eeuwigste overstijgt ons. Heel even mogen wij het soms ontmoeten. Grijpt het ons vast.

Heb je daar dit huis of een kerk voor nodig? Niet eens. Wie heeft dat gevoel niet, als je staat aan het strand en kijkt naar de zee. Als je omhoog kijkt naar de onmetelijke sterrenhemel. Als je een pasgeboren baby in je handen hebt. Als je geniet van de schoonheid of soms ook de woestheid van de schepping. Als we ons daarvoor openstellen, is het antwoord op de vraag waarmee ik begon heel gemakkelijk. Waar woont God? Waar woont ie niet, als we plaats voor hem maken in ons hart, in een bijzonder gebouw of waar dan ook.

Amen.

Orgelspel 'Op bergen en in dalen', Pieter van Slageren

Gebed (afgesloten met gezamenlijk gebeden Onze Vader)

Eeuwige God,

In stilte komen we tot u.

In stilte horen we, wat we anders niet horen.

Ervaren we, waar we anders te druk voor zijn.

Verbondenheid met elkaar, met deze plaats, met de wereld, met u.

Wil het ons steeds opnieuw geven, om ons geraakt te weten.
Geraakt door u die liefde bent.
U die ons telkens opnieuw roept om het beste uit onszelf te halen.
Om het beste in anderen te herkennen.
Om anderen te helpen dragen, om het te kunnen aanvaarden als we
gedragen worden.

Wees met ons en alle mensen om ons heen, o God.
Wees met ons, als we onze zorgen voor u neerleggen.
In stilte bidden we, voor ons zelf, voor onze medemensen, voor heel
deze wereld.
We bidden, omdat we weten dat u bij ons bent.
We bidden, omdat u naar ons luistert.
[...]

**Onze Vader die in de hemel zijt,
Uw naam worde geheiligd.
Uw Koninkrijk kome,
Uw wil geschiede,
Op aarde zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood.
En vergeef ons onze schulden,
zoals ook wij onze schuldenaars vergeven.
En leid ons niet in verzoeking,
maar verlos ons van de Boze.
Want van U is het Koninkrijk
en de kracht en de heerlijkheid
in eeuwigheid.
Amen.**

Slotlied 416: 1, 3 en 4

Zegen

- v. Bevestigen wij dan ons geloof in een leven van liefde.
Aanvaarden wij onze verantwoordelijkheid voor onze
geloofsgemeenschappen,
Haar taken in deze wereld, met haar noden.
En gaan we dan van hier naar ons huis en onze levensopdracht,
Onder Gods zegen.

De Heer zegene en Hij behoede u.

De Heer doe Zijn aangezicht over u lichten en zij u genadig.

De Heer verheffe zijn aangezicht over u en geve u vrede.

- g. Amen.**

Orgelspel Voluntary, John Stanley (1712-1786)

Collecte bij het vertrekken voor de instandhouding van deze diensten